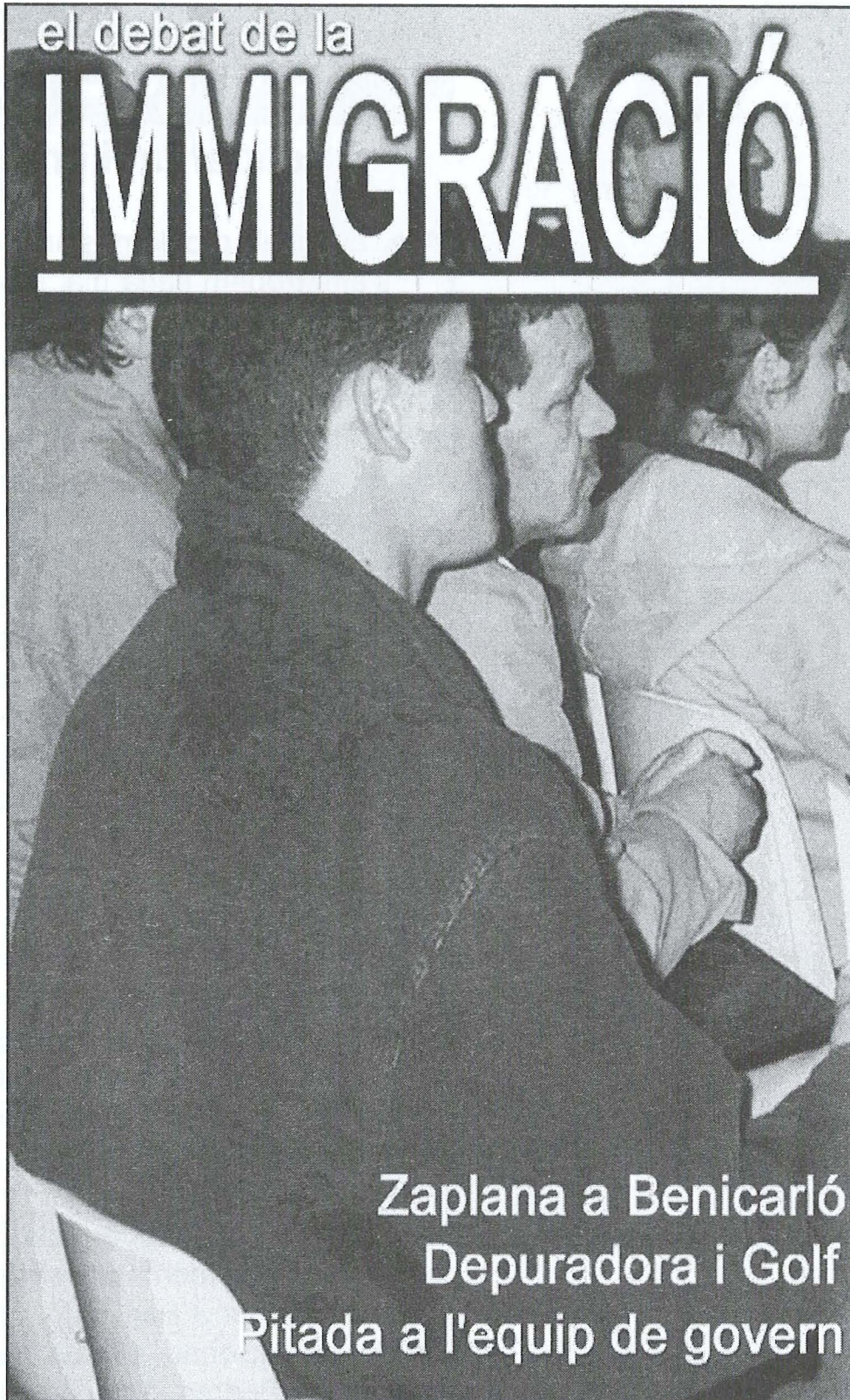

La Veu de Benicarló

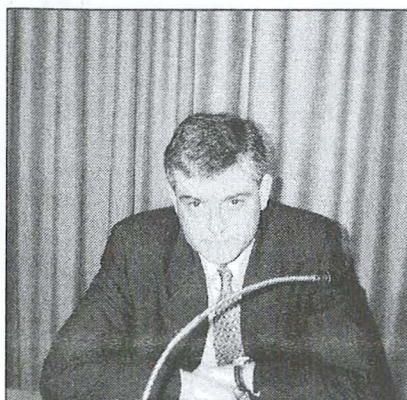
Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 3 de maig de 2002 • Núm. 332 • Any VIII • 0.75 Euros

el debat de la

IMMIGRACIÓ

Zaplana a Benicarló
Depuradora i Golf
Pitada a l'equip de govern

**J. A. Mañá parla
sobre la
depuradora
d'aigua**

**Entrevista a
Carme Cerdà
Ferrer (AVAF)**

**Almenara:
Trobada per la
Llengua**

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 667.62.25.86
FAX: 964.47.56.98

Enllaç a la xarxa internet:
<http://www.taronjadigital.com>
<http://www.benicarlo.org>
<http://www.vinaros.net>

Directora/ CRISTINA GARCIA

Cap de Redacció/ JORDI MAURA

Consell de Redacció/

XIMO BUENO
FRANCESC DEL CASTILLO
TONYO FIBLA
JOAN GREGORI
JOSEP M. SAN ABDON
RODOLFO SERRANO

Col·laboradors/

SUSANNA ANGLÉS
PERE BAUSÀ
XAVIER BURRIEL
VICENT FERRER
RAMON PARÍS
GREGORIO SEGARRA

Fotografies/ JORDI MAURA
JOAN CARLES ADELL

**Administració, subscripcions
i publicitat/** 964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS- 242-95

Imprimeix/ GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió.
La responsabilitat de les opinions és de qui
signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret
d'acurçar els textos que sobrepassen les
20 línies. Els articles hauran d'anar signats
amb nom, adreça i número de DNI, encara
que podran aparèixer amb pseudònim.

Davant els problemes amb què les persones ens trobem cada dia, sovint els ciutadans no som conscients de l'important paper que juguen les administracions en el nostre benestar. Des de solventar els problemes de circulació, es sorolls dels tubs d'escapament, gaudir d'un aire pur o de qualsevol altre dret humà en són les responsables, per això paguem impostos i per això existeixen.

El problema es genera amb un fenòmen com és el de la immigració, que ha estat mal abordat des d'un principi i que ha causat maldecaps a immigrants, empresaris i ciutadans en general també. Optar per postures dràstiques com les que es viuen al país dels francesos o demostracions xenòfobes com les ja viscudes són caduques i rebutjables.

Però davant els problemes, la pilota no només està al terrat de l'administració, els ciutadans tenim molt a dir. En som responsables en certa mesura i podem fer molt més del que creiem per tal de canviar situacions injustes o millorar les condicions de vida amb postures solidàries. Són precisament aquestes postures les que s'han de potenciar. Es troba a faltar en l'administració local, -per ser més propera als ciutadans-, imaginació i la implementació d'experiències, totalment vàlides per a Benicarló. Les diverses campanyes institucionals són un bon posicionament de partida. Podran dir-nos catastrofistes, però davant el que ens ve amb el que s'ha creat, faran falta més que enganxines, samarretes i campanyes de conscienciació social.

Iniciatives solidàries com les de l'Associació de Voluntaris d'Acolliment Familiar, ens demostren que sovint és la iniciativa de col·lectius la que va per davant de les administracions, quan haurien de ser elles les que abanderaren polítiques contundents.

Les administracions I LA IMMIGRACIÓ

REDACCIÓ

Diu la Declaració Universal dels Drets Humans que tot individu té dret a ser respectat amb esperit de fraternitat (...) sense cap distinció de raça, de color, de sexe, de llengua, de religió, d'opinió pública o d'altra mena, d'origen nacional o social, de fortuna, de naixement o de qualsevol altra classe. També parla de drets a abandonar el seu país, a la seguretat social i altres drets econòmics i socials, com igual salari per igual treball i altres mitjans de protecció social.

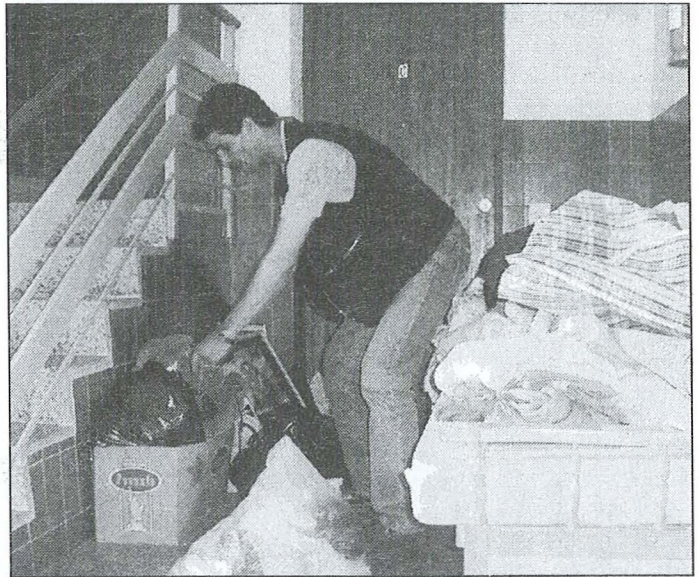
Benicarló disposa d'un nombre molt important d'immigrants que són sotmesos en ocasions a l'acció de màfies, contractats il·legalment i, en ocasions, disposen de menys drets que qualsevol altre ciutadà per no estar en situació regular al nostre país. La radiografia que es fa és aclaridora: segons dades d'un treball d'investigació periodística a què ha tingut accés LA VEU, més del 70% de la població d'immigrants de Benicarló no disposa d'un treball reconegut o estable. La majoria d'ells, no disposen tampoc de contracte laboral. Hi ha claríssimament algú que se n'aprofita i responsables del fet que aquesta situació es perpetue a l'empar de l'actual legislació en perjudici clar dels propis treballadors. D'altra banda, l'administració local i autonò-

mica desconeix amb exactitud el nombre d'immigrants que viuen aquí.

Aquestes circumstàncies comporten fets com la presència en punts concrets de la població d'aquests ciutadans que viuen sovint en pisos compartits i creen -de vegades- problemes i queixes de comerciants i veïns d'alguns llocs on es concentren de nit. En anteriors setmanes la zona del carrer Ample i Major va ser objecte de redades policials ja que es van rebre trucades denunciant el seu comportament.

Així la situació a què es veuen abocats molts immigrants i ciutadans per la seua especial condició laboral o de residència es "reconduïda" en la major part dels casos per la via policial repressiva. Són pocs els que coneixen els mecanismes d'integració existents, els serveis de què disposen i pareix evident que les administracions desconeixen la realitat que envolta aquest grup poblacional. No avançar-se als problemes ara que encara hi som a temps pot dur en un futur a situacions poc racionals de solventar els problemes, en especial quan ja es comencen a denotar a nivell local i europeu l'augment d'actituds xenòfobes. L'administració -també la local- pareix estar vivint aliena al gran debat que ja està ací. Tots tenim drets, però com els fem respectar?

JORDI MAURA

JORDI MAURA

Viure en un cotxe

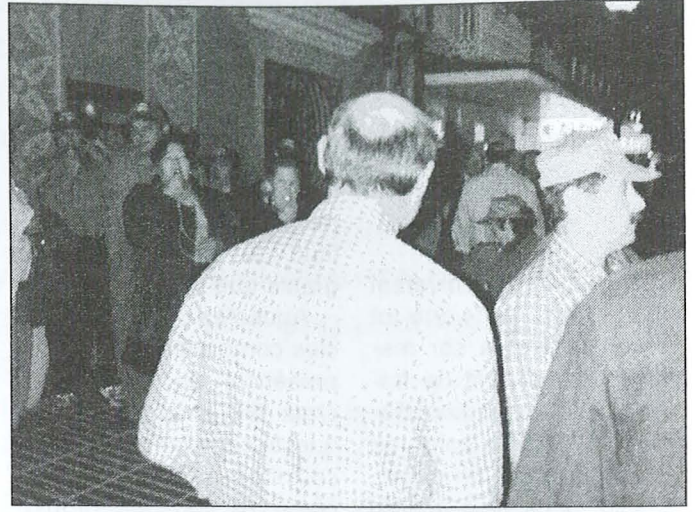
Un veí de Benicarló, de nacionalitat argelina, ha denunciat que es va trobar tots els trastos fora de sa casa. Els propietaris de l'immoble, que el llogaven a aquest estranger, van traure les seues pertinençies de la vivenda, situada als caps de família, aprofitant que s'havia desplaçat a Castelló a veure els seus fills que es troben en un centre d'acollida de menors. Segons pareix l'home va ser detingut i en tornar es va trobar el

pany canviat i el matalàs, roba i menjar al replà, junt a d'altres objectes personals, d'on -diu- "faltaven la tele, video, nevera i diners". Els llogaters van aclarir als mitjans de comunicació que l'individu en qüestió duia diversos mesos sense pagar el lloguer i que havia tingut actituds violentes. Respecte als objectes que falten, van assegurar que li'ls tomaren. En l'actualitat l'argelí viu a l'interior del seu cotxe.

Xiulada als edils del Partit Popular

JORDI MAURA

JORDI MAURA

JORDI MAURA

Desenes de propietaris dels terrenys de la Tossa, on una empresa preveu instal·lar una macroubanitza-

ció i un camp de golf, van protestar amb una monumental xiulada davant dels edils del PP a l'eixida del darrer Ple de la corporació. Segons van assegurar l'al-

calde de la població, Jaime Mundo, "porta 45 dies sense contestar una carta enviada per l'entitat" que destaca que "no han existit contactes ni un diàleg

fluid amb els propietaris com sí s'han donat amb els propietaris d'altres PAI i quan s'han propiciat ens han remès als promotors", va dir.

Juan Antonio Mañá: "Les aigües de depuració no es poden utilitzar per a reg"

JORDI MAURA

L'ús de les aigües urbanes i industrials procedents de la depuració per a finalitats agrícoles o golfístiques continua sent motiu de controvèrsia. L'edil d'Urbanisme, Juan Antonio Mañá va indicar que "les aigües de depuració no es poden utilitzar per a reg, ja que ha d'existir un procés d'eliminació de nitrats i altres contaminants". El regidor va assegurar que l'estudi de Terrazahar Golf i Resorts contempla que l'ús de les aigües "hauran de tindre un tractament específic previ a través de cortines d'ultravioleta i rajos gamma que eliminaran els bacteris per a poder ser reutilitzades per al reg de la gespa, descartant-se el seu

ús per a reg de cultius o de consum humà".

Però l'edil va recordar que Terrazahar Golf i Resorts no tindrà fàcil l'ús d'aquesta aigua si finalment la Confederació Hidrogràfica del Xúquer l'autoritza "es requereix un sofisticat sistema de canalitzacions per a portar l'aigua al complex des de la depuradora, hi ha factors molt més complicats dels que s'està parlant" rebutjant així la visió "simplista" que s'està tenint de la reutilització de les aigües de la futura depuradora municipal que únicament existeix en plànols.

Segons el responsable de l'àrea d'Urbanisme de Benicarló "és una veritable bogeria plantejar la

reutilització de les aigües de la depuradora per a recarregar directament els pous dels aqüífers, no s'aconsegueix l'ús pretés i és una bestiesa". El consistori en l'actualitat assumeix la proposta que "si el camp de golf vol aigua haurà de tractar-se-la".

La futura Estació Depuradora d'Aigües Residuals (EDAR) de Benicarló, que garantirà un tractament secundari, prossegueix amb la seua tramitació i ha eixit ja a exposició pública la redacció del projecte per a elegir el més adequat sistema de depuració, que

serà en definitiva el que decidirà quina empresa opta a la construcció de l'EDAR.

L'edil d'Urbanisme va assegurar que el procediment tardarà com a mínim sis mesos. L'Ajuntament ultima ara el Pla de reparcel·lació i urbanització del sector IFF, on anirà ubicada la futura depuradora que acompanyarà l'estació biològica que la multinacional americana International Flavours & Fragrances (IFF-Benicarló) ha construït en els últims mesos. Una vegada el consistori tinga la plena disponibilitat dels terrenys, que han patit una xicoteta variació a instàncies de la Conselleria, es podrà iniciar la seua construcció després de l'adjudicació de les obres.

Partides Riu, Surrac i Aiguaoлива

JORDI MAURA

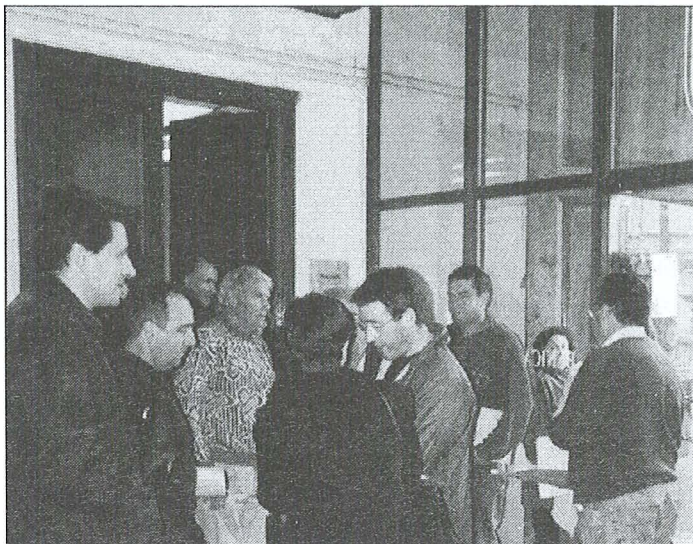
El codiciat Pla d'Actuació Integrada (PAI) del litoral de les partides Surrac, Aiguaoлива i Riu, que suposa el creixement cap al nord i la unió en infraestructures amb Vinaròs, no serà de moment aprovat per la Coput fins que no s'aborde una completa i profunda revisió del Pla General d'Ordenació Urbana de Benicarló redactat fa 16 anys. La Conselleria ha frenat així les expectatives de noves modificacions puntuals del planejament de Benicarló en funció de projectes urbanístics privats, deixant per consegüent en suspens la desestimació de les dues propostes de les empreses Aiguadoliva Urbana S.A i Gurcom BSL, que pretenen convertir en sòl urbanitzable residencial aquesta zona d'1'7 milions de m². Els propietaris dels terrenys, que s'aproximen a les 800 per-

sones, davant de les distintes propostes, prefereixen que seguixen estant així a pesar que entre en vigor la Llei d'Ordenació del Territori (LOT).

La zona és l'única costera sense planificar de la comarca del Maestrat. Benicarló disposa en l'actualitat, segons dades oferides per Gurcomb, de 257'52 hectàrees de sòl urbanitzable, Peníscola 1.226'05, Vinaròs 811'54 i Alcalà de Xivert de 1.200'27.

PSOE i BLOC també aposten per la desestimació de les dues propostes presentades, recolzant la postura dels propietaris que han realitzat en els últims mesos accions de protesta, assistit a plens, confeccionat cartells i presentant - com va ocórrer dimarts-centenars d'al·legacions. A quest propietaris han estat assessorats per un despatx d'advocats que està encapçalat pel qui fóra

JORDI MAURA

alcalde de Vila-real, Enrique Ayet. El trobar-se a un any de les eleccions municipals, el rebuig mostrat als distints PAI per part dels propietaris i la pressió social legal existent al municipi cap aquests projectes ha pogut alterar, a nivell local, la postura del consistori amb aquestes empreses, amb les quals van tindre contactes previs

abans de presentar els projectes. L'Associació de Propietaris de les Partides Surrac, Aiguaoлива i Riu van mostrar ahir el seu optimisme davant de la paralització del projecte que contenia - segons ells- **"diversos vicis tècnics que invalidaven, ja per si mateix, la tramitació d'aquest PAI"**.

Fotodenúncia

Cartells a la Plaça Constitució

Amb els nous cartells de la Plaça de la Constitució, l'Ajuntament s'ha lluit definitivament. Si l'esmentada plaça ja ha tingut múltiples noms pels fets que ja sabem (l'últim 'Betty la Fea', perquè cada vegada és menys fea), entropessons, rajoles trenca-des, llums que no ne fan, mal acabats, etc... el nou cartell no ajuda per a res. Metall pur i dur, mal impresos i en castellà, passant, una vegada més, del Reglament de Normalització Lingüística. Els caragols a més a més amaguen el lema contra la presència de gossos al jardí.

Poda de cítrics

LA TÈCNICA ÉS CONEGUDA PER POCS

REDACCIÓ

Hi ha al camp valencià pocs professionals que coneixen les tècniques de poda necessàries per al correcte desenvolupament dels arbres. De fet, dins el procés productiu dels llauradors, el servei extern que més es demanda és el de la poda. I és que la forma de tallar les branques s'ha perdut al llarg dels anys i a causa de la falta de transmissió de pares a fills i a la dedicació parcial a l'agricultura per part dels descendents, que confien aquestes tasques a terceres persones.

Precisament la voluntat de desenes de llauradors del Maestrat és conèixer com realitzar la poda correctament, per això s'han apuntat a un dels cursos que anualment organitza a Benicarló la Unió de Llauradors. 'Tòful', un podador que treballa amb citricultors de diverses comarques valencianes, és l'encarregat de transmetre

el coneixement que té sobre la matèria als alumnes. El manteniment, desinfecció, coneixement i neteja de les ferramentes és importantíssim i un pas previ a realitzar abans de posar-se mans a l'obra, ja que d'ella depèn el bon estat de les eines i la transmissió de virus i malalties d'altres arbres als que anem a podar.

La direcció del vent, les branques dominants, el tipus de varietat i les múltiples maneres de modelar l'arbre o fer la "porta" s'han de tindre en compte abans de posar la tisorada, ja que un error en la poda retrassará el desenvolupament del planter i pot portar fins i tot a la mort de l'arbre. La producció futura va íntimament lligada a la poda, i per tant a la importància de fer la faena ben feta. Podar un arbre pot costar fins els 2 euros, si ens ho fem nosaltres mateixos podem estalviar molts diners en un sector cada vegada més difícil.

JORDI MAURA

Associació de la Dona

L'ASSOCIACIÓ de la Dona ha programat per aquest 16 de maig una excursió per tal de visitar una fàbrica de sabates de la Vall d'Uixó i les grutes de Sant Josep. Ja per la vesprada les dones d'aquesta entitat es desplaçaran fins a Sogorb per a visitar l'exposició La Llum de les

imatges i la Cova Santa, abans de tornar a Benicarló. L'excursió costa 30 euros i inclou el menjar i entrades. Les interessades poden adquirir els tiquets el divendres 10 de 17 a 18h al Casal municipal.

Per al dia 23, Paelles a Sant Gregori.

El PSOE denuncia el tancament de l'OIJ

JORDI MAURA

María Teresa Burguillo va preguntar en l'últim ple per la situació de l'Oficina d'Informació Juvenil de Benicarló, que segons va denunciar el grup socialista "ha deixat d'oferir informació i els serveis que donava". La coportaveu del PSPV-PSOE va lamentar que s'haja quedat l'oficina sense personal qualificat. En l'actuali-

tat l'oficina es troba tancada i no disposa de cap punt d'atenció al públic després de la remodelació dels serveis municipals.

La resposta de l'alcalde, que va apuntar a la situació d'excedència i paternitat del tècnic no va convèncer Burguillo, qui va recordar que en el programa electoral del Partit Popular es comprometia a ampliar les seues funcions i serveis "no sols no els

han ampliat, sinó que l'han tancat", va dir. Segons Teresa Burguillo "el tancament suposa una mostra de la política que exerceixen els populars de Benicarló i especialment la Regidoria de Joventut en la important matèria d'assessorament d'un segment poblacional amb unes necessitats tan importants i delicades".

TORNEIG 3x3

AL CARRER

Juny 2002

DISSABTE 11

DE MAIG

PRESENTACIÓ

Admissió d'alumnat

REDACCIÓ

NORMES D'ADMISSIÓ D'ALUMNAT ALS CENTRES DOCENTS CURS 2002/2003. Segons el Calendari aprovat per la Conselleria de Cultura i Educació (Resolució del 27 de febrer del 2002, DOGV 4214 de 21 de març de 2002) elprocés d'admissió d'alumnat d'Ensenyaments Bàsics: Educació Infantil, Educació Primària i Educació Secundària per al curs 2002-2003 serà del 6 al 17 de maig.

CALENDARI

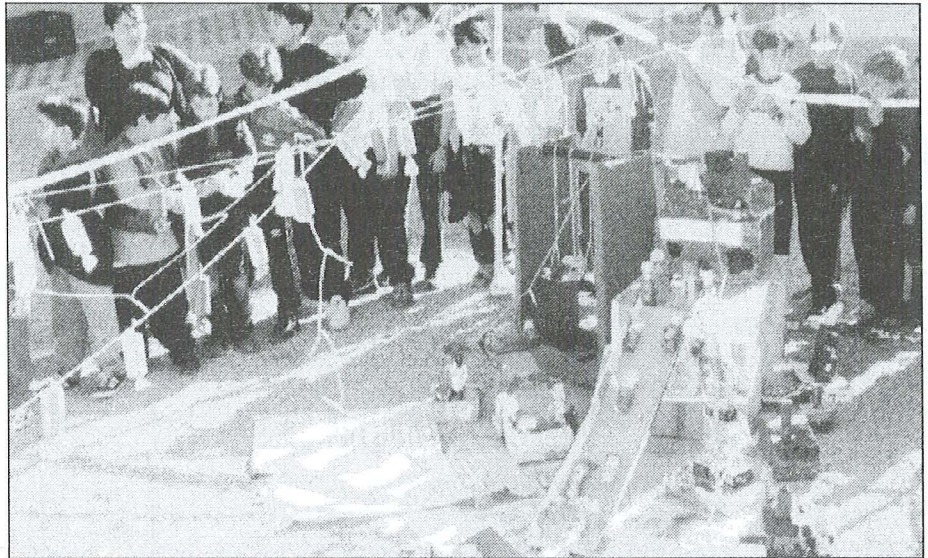
Presentació de sol·licituds al centre de 1ª opció o a l'Ajuntament DEBENICARLÓ: del 6 al 17 de maig

Assignació de places per part dels centres de 1ª opció: fins el 21 de maig.

Assignació de places per part dels centres en 2ª opció o 3ª opció fins:el 28 de maig.

Publicitat de llistes provisionals: el 5 de juny.

Termini per reclamar davant el Con-

sell Escolar: fins al 7 de juny.

Publicitat de llistes definitives: el 10 de juny.

Termini per reclamar davant la Comissió Municipal d'Escolarització: fins el 14 de juny.

Formalització de la matrícula del 21 fins al 28 de juny.

Per a més informació i per tal de recollir les sol·licituds passeu pel

centre en horari de secretaria.

Els alumnes de sisè que s'han d'incorporar el curs 2002-2003 a un centre d'Educació Secundària Obligatoria (ESO) i que no han confirmat la plaça a l'IES D'ADSCRIPCIÓ hauran de sol·licitar l'admissió a l'IES desitjat dinsd'aquest procediment i segons aquest mateix calendari.

Festa per la llengua 2002

Com cada any, enguany s'ha tornat a celebrar una nova edició de la festa per la llengua a la ciutat d'Almenara.

Aquest acte reivindicatiu i festiu, arreplega escoles públiques i APEs de tot el nostre país amb la finalitat de difondre i defensar la nostra llengua.

La participació de pares, mestres i molts alumnes, dels diversos centre participants, va fer que tots gaudiren dels diversos actes que és van celebrar, tallers, xerrades, actuacions ..., passant-s'ho molt bé amb totes les activitats programades.

Amb les imatges que us mostrem, enviades pel Col·legi Francesc Catalan, veiem la gran participació que hi va haver.

EL CÒMIC DE XAVIER BURRIEL/ Salomó el Manyós

ANUNCIS

Per només
pots arribar
tots els be
i benicarla

17 AMB 30 EUROS

Revólver

ADRIÁN ESTELLER

Es reediten els 5 CD d'estudi de la banda de Carlos Goñi. Cançons remasteritzades que inclouen material nou. Dins la campanya emmarcada en el XX aniversari de la carrera musical d'aquest valencià, líder i component del grup i després de la publicació per primera vegada en format digital de tres dels treballs discogràfics de Comité Cisne (la seua anterior banda), la companyia Warner Music exhibeix a tot luxe les seues millors cançons que abarquen 10 anys. A més s'ha tret a la venda també un DVD (Revolver Básicos). Naturalment, el 27 de maig Revolver trau un nou disc titulat '8.30 a.m.', un retorn al so intimista i acústic.

GOO GOO DOLLS

La banda americana Goo Goo Dolls publicarà nou album en aquest mes de maig. Seran 12 cançons noves compostes per John Rzeznik (guitarra) i Robby Takac (baix). El grup ha venut més de 5 milions de còpies del seu darrer treball. Més informació a www.googoo-dolls.com

ME GUSTA CONDUCIR

Aquest és un triple CD que conté 54 hits de les tres darreres dècades. Pop, country, soul, rock... "Me gusta conducir" és una acurada selecció de músiques per escoltar mentre conduïxes, sobretot per a trajectes llargs. Rem, Chris Rea, Lou Reed, K.D.Lang, The Corrs i fins a més de 30 artistes.

laveudebenicarlo@eresmas.com 667.62.25.86 964.47.56.98 Cas
E-MAIL (INTERNET) TELÉFON FAX ADREC

Tolito

La primera vegada que va ploure després d'acabar-se el pont del camí de Sant Gregori, la indignació general i el sarcasme popular esclataren amb força perquè el pont s'havia inundat. D'això ja fa uns anys i inundació rere inundació els benicarlans hem anat patint aquesta circumstància alhora que l'assimilàvem i

la irritació inicial deixava pas a l'acceptació resignada.

Amb el pont del carrer de Sant Francesc que travessa per baix la N-340 passa exactament el mateix. Els dies de pluja, els treballadors que diàriament el transiten saben per experiència que han d'arribar deu minuts abans perquè el pont s'a-

nega, s'ha de creuar la N-340 per dalt i el cacau circulatori que s'organitza pot arribar fins davant l'església de Sant Bertomeu. És evident que les deficiències del pont fa molt de temps que deixaren d'ésser una sorpresa.

També és la pluja la que arrasa amb el carrer Moreras i el deixa com si hagués passat l'huracà

Mitch. Cada cop que cauen quatre gotes, tots els pegats de quitrà que la Brigada d'Obres posa als in comptables clots es desfan com si foren de fang i el carrer sembla més un petit París-Dakar que una via urbana. Arribats a aquest punt, considero de vital importància introduir una nota i assenyalar que parlem d'un

carrer on pràcticament t de l'entrada poble (Avingu ya) però malgr fem aquest ral vegades al paciència de J Aquests demostren qu diària sumada desa de les porta a la ci

3 euros
ir a
nicarlandos
nes

Anuncia't

al Municipal, Sant Francesc, 95 Bló CIUTAT

desemboca tot el trànsit principal al da Catalunya. A això, tots lie' unes mil ies amb la ob. exemples e la rutina a la deixa- autoritats utadania a

assumir moltes vegades de forma inconscient situacions intolerables com a fets totalment normals i quotidians però el que resulta més preocupant i diu moltíssim de com són els nostres governants, és el fet que tots tinguem tan clar que la propera vegada que plourà tornarem a estar a la mateixa.

LA VEU DEL LECTOR

Senyora Garcia

AIXÒ és el que vaig saber llegir a l'anterior número de la seua revista, el número 331.

He vist que han començat a la mateixa portada amb un enginyós joc de paraules: "Té salut el nostre centre de salut?" Només passar plana ja s'ha vist que no, que, malgrat el que deia Gardel, quinze anys són massa per mantenir uns serveis d'una població que ha incrementat el seu nombre d'habitants d'una manera considerable. He quedat però d'allò més tranquil en comprovar les reconfortadores paraules del nostre diputat autonòmic: tindrem un nou centre de salut abans de l'any 2004. És una llàstima perquè, donada la imminència de l'obra (dos anyets de res) hagueren pogut aprofitar la visita del senyor Zaplana per colgar-hi la primera pedra. Per cert, vaig veure per la tele i em va agradar molt l'accioneta que tenia el president a moure la paleta d'obrer amb un envejable joc de canell, es nota que és un home acostumat a alguna cosa.

Molt graciosa la fotografia que il·lustra la notícia d'un atropellament al pasatge de Sant Pau. Sí senyor, una foto del carrer Major ens dóna una idea de la situació espacial de l'esdeveniment. Per la mateixa regla de tres podrien posar fotos del camp de Mestalla per a les pàgines de futbol o de Severiano Ballesteros per donar les notícies del col·lectiu 'Salvem la Tossa'.

En la fotodenúncia apareix un titular d'aquells que s'acostumen a veure a la seua revista: "Ineptitud". Llegint, llegint he comprés que el posseïdor d'aquesta nefasta qualitat no és altre que el nostre inefable Marcos Marzal. No sé a quin sant tanta panissola i tant mal rotllo. L'acabaran per convertir en un màrtir de la causa. Estic convençut que l'home pensarà allò tan castís de "ladran, luego cabalgamos". Massa propaganda és el que li fan.

Les pàgines centrals d'aquesta setmana podrien figurar, sense desmerèixer en absolut, a 'El Jueves' o al desaparegut 'El Papus'. Me n'alegro del retorn dels tafaners i celebro la lucidesa de Burriel i Tolito. De Tolito, ara que en parlem, també podria posar una foto perquè, ara per ara, aquest jove (suposo, pel diminutiu) és com Francis, "la

incògnita del espectáculo", ningú no sap qui és i la seua identitat és un dels secrets més ben guardats de la història del periodisme local.

Li he de confessar que m'he esgarriat mentre llegia l'article de Pere Bausà. Vinga parlar del Cèrvol, de Vinaròs i coses estranyes. És que el senyor Bausà també s'ha apuntat al corrent de LA VEU de Benicarló que vol convertir aquesta revista en La Veu de Vinaròs? Afortunadament, després de llegir la reflexió final, he comprés que el desgavell fluvial del poble del costat era usat de manera parabòlica per tal que compreguérem què podria acabar per passar-nos a nosaltres. Seguiré el tema amb interès. No dubte, senyora, que el que passa més al nord, amb uns quants anys de retard, acaba sempre per arribar-nos.

Emotiu el comiat de Maria la suïssa. No pot més pobreta i ha decidit canviar de ritme. Qui poca paciència que demostra tenir Tonyo Fibla. Ell s'ho sabrà. M'ha quedat alguns dubtes d'aquest trajecte entre Calzadilla i Burgo Ranero. De quina marca era l'arròs que va guisar en forma de paella el nostre pelegrí? Ha estat capaç de fer servir arròs La Fallera, el preferido de los valencianos? Que ho diga, que ho diga si és valent.

M'agradaria, i si vosté ho desitja aquestes línies més les esborra, parlar de l'entrevista al senyor González, director del satmanari comarcal El Dissabte. Molt assenyat em sembla aquest senyor, molt. Però no pot pretendre que no es diga res d'ells; estic segur que vosté, senyora Garcia, desitjaria que algun "dard" anara adreçat cap a algun col·laborador de la seua publicació, veritat que sí? Només voldria afegir que encara hi ha una publicació que dedica més fulles a Benicarló i que és setmanalment més consultada: la guia telefònica.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Com sempre, els del futbol. El Benicarló CF va jugar dissabte i no diumenge. Digue'ls, per favor, que no parlen en clau: qui és el fill gran del soci número u del Benicarló i per què s'ha de llegir dos llibres si no vol? Acomiadament!

ECOLOGIA/

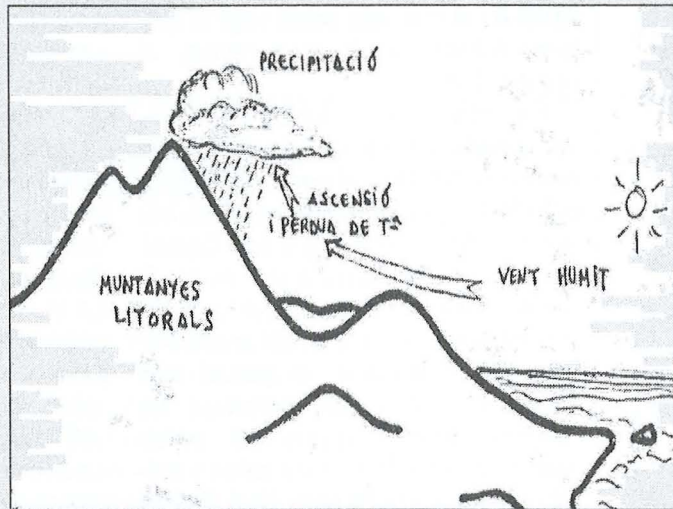
El Cervol: riu canalitzat, ¿riu dominat? (2)

Pere Bausà
i Arlandes

En l'article de la setmana passada -primer d'aquesta sèrie- plantejàvem la controvèrsia suscitada a Vinaròs per la canalització del riu Cervol des de la N-340 fins a la mar. La Plataforma en defensa del Cervol s'oposa a la conversió del riu en un "caixó de formigó", i amb això la destrucció de la seva fauna, flora i dels meandres. Afirmen que el riu es farà més perillós. La Plataforma demana una "canalització racional i respectuosa amb el riu". L'alcalde defensà el projecte de la Coput i el considerarà imprescindible per evitar inundacions com la de 2000.

Les avingudes o riuedes són fenòmens naturals durant les quals el riu utilitza un llit més ampli -llit d'inundació- per donar sortida a un cabal incrementat per causes diverses. Els temporals tardorals de llevant, sovint associats a gotes fredes, són ací els responsables. L'aire de la Mediterrània, carregat d'humiditat, es troba amb les muntanyes de l'interior valencià i és obligat a muntar cap a les capes altes de l'atmosfera on es trobarà amb una massa d'aire molt fred -gota freda- i es produiran precipitacions torrencials. Plugues de més de 300 litres per metre quadrat s'enregistraren a la comarca dels Ports a la darrera riuada de l'any 2000.

L'aigua que cap al continent torna vers la mar subterrània -pels aqüífers- o superficialment (rius, barrancs, glaceres...). Els

rius escorren l'aigua caiguda en un àrea nomenada conca fluvial. La proporció d'aigua que vaja pel riu depèn de la capacitat d'infiltració de les aigües de pluja i del recobriment vegetal de l'àrea. En conques desforestades, sense bosc, el 75 per cent de l'aigua va pel riu, però si hi ha un 60 per cent de la superfície coberta pel bosc, sols el 8 per cent de la pluja va pel riu. La urbanització de la conca fluvial -infraestructures, edificacions...- fan impermeable part de l'àrea i això afavoreix el drenatge superficial pel riu.

La potència bruta és l'energia total per unitat de temps disponible per un riu en un punt concret del seu curs. Ve determinada pel cabal -volum circulant per unitat de temps- i per la velocitat que du l'aigua. La velocitat augmenta si ho fa el pendent i si disminueix la secció transversal mullada del riu. El riu empra la potència bruta primer lloc en vèncer el fregament amb el llit, en segon en transportar materials -càrrega fluvial- i, si encara

en queda, en erosionar els marges i el fons del llit. Es denomina potència neta l'energia per unitat de temps que té un riu per erosionar i és igual a la potència bruta menys la potència de fregament i la de transport de materials.

Per defensar-se de les avingudes dels rius tradicionalment s'han emprat mètodes preventius de tipus estructural. Aquestes intenten disminuir la potència del riu en una zona concreta, reduint la velocitat, el cabal o fortificant els marges. Moltes vegades aquestes obres tenen com a conseqüència l'increment de potència aigües avall on augmentarà la capacitat destructiva del riu.

Els embassaments de laminació tenen per objectiu l'emmagatzematge de volums d'aigua en el moment de la riuada per anar amollant-los gradualment després. La reducció de velocitat de l'aigua dins de la presa provoca la sedimentació de materials, i per això, l'aigua desallotjada tindrà una major capacitat erosiva, fenomen conegut com

l'erosió de les aigües netes. Pel mateix motiu, l'extracció de graves o arenes pot també incrementar la capacitat erosiva del riu. L'acumulació de sediments a les preses redueixen la seva capacitat de laminació. La de Tous n'era una del riu Xúquer. La neteja del llit de rius i barrancs és una actuació freqüent a la tardor. Açò incrementa la capacitat de desguàs del riu però també la seva velocitat al disminuir el fregament. L'increment de la secció contribueix a disminuir la velocitat a costa de destruir l'ecosistema fluvial i ser una solució puntual. Altres mesures són la modificació del traçat del riu: l'eliminació dels meandres o els desviaments. En el primer cas l'escurçament del recorregut fa que s'incrementi el pendent i així la velocitat. Grans obres com el desviament del Túria a la ciutat de València, amb la construcció d'un nou llit més al sud, no han aconseguit anul·lar el risc d'inundacions a la zona. Les canalitzacions amb la construcció de murs de formigó, disminueixen el fregament i augmenten la velocitat.

Aquestes mesures necessiten una gran despesa econòmica i produeixen un gran impacte sobre l'ecosistema fluvial, i a més, solen donar una sensació de seguretat excessiva que fa que s'ocupen àrees properes al riu. Cal recordar que en llocs que han sofert inundacions importants com Biescas i Badajoz, els rius estaven canalitzats.

CAMÍ DE SANT JAUME/ De Benicarló a Fisterra (22)

Tonyo
Fibla

10-08 DIJOUS

Burgo Ranejo - Religos
- Mansilla de las Mulas -
Villamoros - Arcahueja -
Valdelafuente - Lleó

L'etapa d'avui en un principi és curta. Volem fer un dia de descans: avui volem anar, només, fins a Mansilla de la Mulas. Ens aixequem Maria i jo. Anem al bar que a aquestes hores del matí ja està obert, fem un café amb llet i ens acomiadem. Segurament ja no ens veurem més. Desperto a la gent i surto tot sol. Ja ens trobarem a Mansilla.

Començo a caminar a la marxeta però al poc temps passo a la parella de nuvis gallecs que ja s'ha avesat a gastar la meua estoreta inflable. Ells tard però sempre arriben. Vaig molt tranquil ja que l'etapa és curta. A Reliegos paro al bar a prendre alguna cosa. Està la tele posada i sento la mala notícia d'un altre assassinat d'ETA. Aquest estiu és terrible!

Segueixo tranquil·lament cap a Mansilla. Com l'alberg és tancat sec al bar a fer una cervesa i a escriure. Al cap d'una estona sento unes xancles i un bastó a tota marxa. És un dels companys de camí que se n'ha adonat que era l'últim en sortir de l'alberg i ha posat la directa: ha passat a tots. Seu a menjar qualsevol cosa. Aplega Paco i un poc més tard

TONYO FIBLA

el galeguinhos. Parlem un poc i Paco diu que segueix. Encara no són onze... Els altres ens mirem i ens preguntem: - "Què fem? Seguim?" - "Seguim". Volíem fer 19 Km però en farem 37,5. No passa res.

Paguem les coses del bar i eixim cap a Lleó. Els que tenim més bon pas quedem amb la resta al refugi municipal.

Caminant prop de Villamoros ens para un home i ens pregunta d'on som: **"Este és catalán de Barcelona y yo de Benicarló, al norte del País Valenciano"**. Ja en va tindre prou!

"Yo he estado en València, he visitado la museo de la ciencia y también he estado en Barcelona. Un chico del pueblo, de aquí de Villa-

mos, lleva la Renault en Gandia, es muy trabajador, aquí también lo era. Aquí en la carretera un señor mató a su mujer. Después del accidente yo regogí un zapato que había salido del coche. Aquí, en el subsuelo, hay mucha agua, mucha agua, ..." Tot això d'una tirada. Apleguen els companys i fem rotlle. Vam haver de tallar-lo sinó encara estem allí.

Seguim camí cap a Lleó. Anem a l'alberg, ens dutxem i uns ciclistes que, pel que es veu ens controlen, ens comenten la marxa que portem: - **"Andais muy bien. Què velocidad!"** És cert, enguany camino molt bé, no tinc cap problema ni de peus ni de cames ni de cap.

Anem a dinar David Barna, David Cantàbria, Paco i jo. Ho fem al Nalón, un restaurant que sembla que està subvencionat, sinó no s'entén la quantitat de plats i de menjar, la qualitat i el preu. Allí dinant surt el tema de l'ETA i després ens posem a parlar de política general: a arreglar el món. Jo abans de parlar vaig demanar que ens definírem per saber per on tirar, no tenia ganes d'entrar en discussions que no arriben a res. Paco d'IU, David Cantàbria regidor del PP i jo del BLOC. Increïble. Ja acabant la conversa, en cap moment discussió, dic a David Cantàbria: **"Si alguna vez te vienes a vivir por allí, al PP no te van a querer con esas ideas"**.

Anem a l'alberg, posem una rentadora, avui fem ús del progrés, i ens gitem a dormir un poc.

Per la vesprada, toca fer turisme cultural. Anem a la catedral i a San Isidoro. Torbem a tota la colla dels de Muro que estan en l'alberg de las Carbajalas. A mi personalment m'agrada més aquest refugi però quan aquest matí he presentat les opcions han decidit anar al municipal.

Anem a sopar els tres al mateix lloc que a dinar. En 1600 pessetes hem dinat i sopat.

<http://www.taronjadigital.com>

noticias
humor - juegos
actualidad - chat
informática - foro
gula comercial - etc...

TaronjaDigital.com

Revista digital independent de La Plana al Montsià

Nou muntatge de L'Escenari

'CABALLERO DON QUIJOTE'

REDACCIÓ

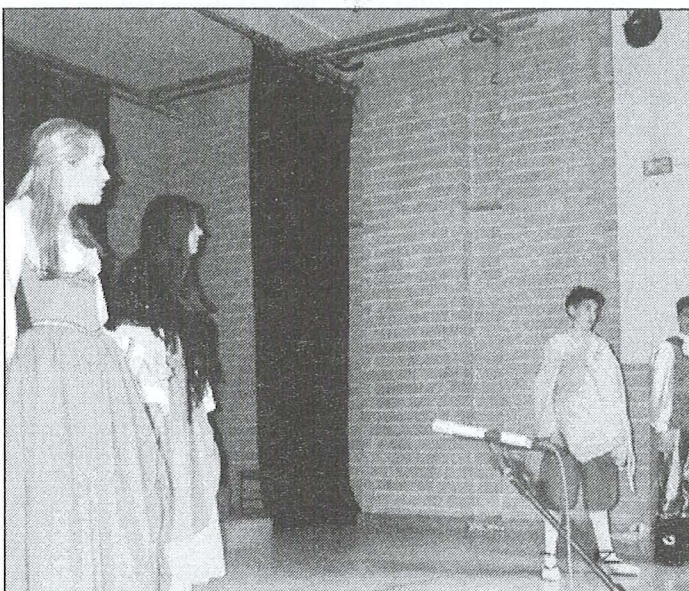
'Caballero Don Quijote' és l'obra original de Josi Ganzenmüller Roig, que l'Escola de Teatre de Benicarló, L'Escenari va estrenar el passat 23 d'abril, Dia del Llibre. Les representacions es repetiren el divendres 26 -l'obra es va presentar davant de més de 700 xiquets de diversos centres escolars de la ciutat- i durant el cap de setmana per al públic en general, aconseguint un ressonant èxit.

En total han sigut més de 1.000 les persones que han tingut l'oportunitat de veure aquest espectacle

infantil en què intervenen quasi 30 actors d'edats compreses entre 5 i 15 anys. Més de 1000 persones que van assistir complagudes a un preciós muntatge en què sobreixen la molt bona interpretació dels jòvens actors, la música i la il·luminació.

Adaptant lliurement una xicoteta part del meravellós llibre escrit fa ara quasi 400 anys, incorporant curts passatges de textos de Rafael Azcona, José González Torices i Carlos Ansó, l'obra ofereix una visió completament renovada i actual de la figura de l'Enginyós Hidalgo de la Manxa.

JORDI MAURA

XII Premis de la Crítica

Sopar de lliurament, Benicarló, 25 de maig de 2002 a les 21 hores.

Hotel - Restaurant Rossi
Guardonats:

Poesia: Isidre Martínez Marzo (Sense mí)

Narrativa: Antoni Martí Monterde (L'erosió)

Assaig: Jesús Tuson (Una imatge no val més de mil paraules)

Teatre: Rodolf Sirera (La mirada de l'alquimista)

Difusió: Revistes PAS-SADÍS i Abalorio

Homenatge al científic i escriptor Alfred Giner Soro-

lla, amb Carles Santos (músic i compositor), Adolf Tobeña (escriptor i professor) i Vicent Pitarch (escriptor i membre de l'IEC).

Intervencions de : Jaume Pérez Montaner i Josep Ballester.

Preu tiquet sopar: Socis AELC (Associació d'Escriptors en Llengua Catalana) i acompanyants socis AELC: 12 Euros, Altres 24 Euros.

Reserves:

AELC
Tel. 93.302.78.28

Fax 93.412.58.73

e-mail : info@aelc.es

TORNEIG 3x3

AL CARRER

Juny 2002

DISSABTE 11 DE MAIG PRESENTACIÓ

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

El Ramon Cid, a 'El País de los Estudiantes'

REDACCIÓ

"El País de los estudiantes" ha estat un programa, promogut pel diari El País, que ha ofert l'oportunitat de crear i publicar un periòdic a través d'Internet a alumnes de segon cicle d'ESO i Batxillerat.

Més de vint alumnes de l'I.E.S 'Ramón Cid', han participat, durant el segon trimestre d'aquest curs acadèmic, en aquest interessant programa, en el qual han col·laborat els departaments de Castellà, Valencià, Ciències Naturals, Filosofia i Plàstica.

En el transcurs d'aquestes setmanes els alumnes

han escrit sobre temes científics, de medi ambient, de societat, i de cultura, així com de temes del nostre poble, a més han viscut l'experiència de confeccionar les pàgines d'un periòdic.

Podem dir que ha estat una activitat molt formativa per als alumnes, perquè els ha permès investigar en diferents camps científics i culturals, i conèixer de manera pràctica el treball periodístic. El periòdic es pot llegir en la següent adreça: www.estudiantes.elpais.es, després cal anar a 'Todos los periódicos' i cercar la província de Castelló.

JORDI MAURA

Bon resultat amb el mes del llibre

SUSANNA ANGLÉS

El col·lectiu de llibreters de la nostra comarca s'ha mostrat bastant content amb les vendes del mes d'abril d'aquest present any 2002. S'estima, globalment, que aquests comerciants poden vendre un total del 10% de les vendes totals anuals, dins d'aquest mes que és, juntament amb el de desembre amb motiu del Nadal, quan es trauen més novetats editorials i quan més munten les vendes en llibreries. Abril és el mes en què més Fires del Llibre se celebren i, també, dins del mateix se celebren les diades del llibre.

Els llibres que més s'han venut, segons ens contava el propietari de la Llibreria Benicart de Benicarló, una de les més anti-

gues de la comarca, ens comentava el següent: **"dos són el títols que van ressaltar amb motiu del Dia del Llibre, Diada de Sant Jordi: 'Los invitados del jardín', del sempre oportú Antonio Gala, que torna al mercat amb Planeta, i 'Allò que déiem' de Buenafuente, Torràs, Cassadó i Escordo d'Editorial Columna"**.

Però amb aquesta llibreria, també vam parlar d'altres coses... "altres novetats que s'han impulsat aquesta primavera són les que ens apleguen des de 'La Citación' de John Grisham, de 'Editorial La Trama, o un llibre que per aquestes terres pot pegar molt, de fet ja ho està fent amb: 'El Papa Luna' que edita Edhasa i que escriu Jesús Maeso de la Torre. L'escriptora Angela Vall-

vey va guanyar aquest any el Premi Nadal 2002, que organitza l'editorial Destino, amb 'Los estados carenciales'. Una altra escriptora, aquesta vegada espanyola, que segueix captivant és Almudena Grandes amb 'Los aires difíciles' de Tusquets.

Per als amants de les plomes locals podem apropar-nos a uns quants, però a l'hora de triar ho fem amb el permís de l'escriptor benicarlando, Josep Igual, que va presentar, fa poc temps, aquest llibre 'L'any de la fi del món', que se segueix venent força. Els encarregats de la seua edició han sigut Brosquil. Una altra obra en llengua catalana, editada per Edicions 62, és "Petita crònica d'un professor a Secundària" de Toni Sala.

Qui se segueix mantenint dins els primers llocs de vendes és Javier Cercas amb 'Soldados de salamina', que des de Tusquets s'està proclamant com una de les revelacions dels últims temps. Molt aconsellable.

Parlant de llibres que es mantenen està '¿Quién se ha llevado mi queso?', una obra que pretén ser una espècie de llibre d'autoajuda, i que ha fet que les més importants empreses capitalistes l'arribaren a comprar a l'engrós per a distribuir-lo entre els seus empleats; Editorial Urano fa dos anys que fa l'agost. Juan José Millás ha tret 'Dos mujeres en Praga', una novel·la que ha captivat.

De diumenge a diumenge/ A cinc punts

PACO DELCASTILLO I
RODOLFO SERRANO

Després de l'empat assolit pel Benicarló al camp de l'Alcora (2-2), i com molt encertadament manifesta el títol d'aquesta crònica (?), hom podria dir amb certa certesa que l'equip de futbol més acreditatiu del nostre poble es va allunyant -amb menys celeritat de la que tothom voldria- dels poc honorosos llocs de la classificació que donen dret a abandonar la categoria de forma inapel·lable. Potser és massa aviat per a llançar les campanes al vol, però molt grossa l'hauríem de fer per tal de quedar dels tres últims. Seguint els canons informatius, ara hauria de contar-los una mica i amb certa extensió allò que va passar dissabte passat al camp de l'equip de l'Alcalatén i que ens va donar un altre puntet. Efectivament, el CDB va augmentar en una unitat la seua casella de punts, al mateix temps que veia com tant els gols a favor com els gols en contra pujaven en dos sencers cadascun d'ells. Els que van posar la bimba

dins la xarxa rival van ser, en primer lloc, Caracuel (també anomenat Rafa) i després Marqués (també anomenat Lucas). Em sembla que el segon gol del CDB va suposar l'empat perquè els d'Alcora anaven guanyant per 2 a 1. No cal ser massa viu per a suposar que l'actuació dels representants del col·legi d'àrbitres va ser lamentable, com sempre que juga el nostre equip. Això no m'ho ha dit ningú, però ja m'ho penso. Ara he arribat a un punt de la crònica (?) del partit on cal fer una seriosa reflexió. Com que no sé res més del partit, vaig a mostrar la meua indignació, no exempta de serenitat i enuig, per la escarransida acollida que ens van fer la gent d'aquell poble.

Tothom -i quan dic tothom vull dir tothom- coneix els estretíssims lligams que uneixen els dos pobles, no només pel fet de tenir el mateix president de la diputació (que ja és una cosa colossal), sinó que hi ha un altre nexa d'unió tan o més important

que l'anterior. A mi personalment o particular em va semblar o paréixer una falta o manca de consideració o delicadesa l'absència o indiferència dels acurats o sensibles membres-components de l'associació, banda o agrupació de bombos i tabals o gent que es dedica al món de la percussió de la ciutat de la ceràmica. Tantes vivències, tantes exaltacions fabrincials dels instruments percussius, tantes hores trencades, tant de sacrificis tot revivint la setmana de passió, tantes oracions pregades, en resum, tanta religiositat compartida. Però cal reconèixer que tampoc nosaltres els vam ver el passadís quan van vindre a jugar al nostre poble, i això no s'ha d'oblidar. Com que segurament la temporada vinent els dos equips es tornaran a trobar, tot és qüestió de fer un acurat plantejament i una adequada programació (o és al contrari?). El primer pas consistirà en la formació d'una junta directiva que arreplegue el testimoni de

l'actual gestora i comence a treballar amb vistes a la propera temporada. En l'hipotètic cas que no hi hagués ningú disposat a assolir les brides de l'equip, ens trobaríem un parell de circumstàncies positives: per un costat jo no escriuria aquestes bajanades, i per l'altre vosté no patiria les meues cròniques (?), amb la qual cosa només sortirien perdent els autèntics i alhora soferts aficionats del CD Benicarló.

El proper diumenge, a partir de les cinc i mitja de la tarde (suposo) el CDB rebrà la sempre incòmoda visita de l'Atlético Saguntino, que en l'actualitat ocupa el tercer lloc a la classificació. Si guanyem el partit, molt bé, fantàstic, tres puntets més al cistell. Ara, si per qualsevol circumstància el partit es perdés, tampoc no passaria res de greu, perquè els del Camp de Morvedre s'acostarien al segon classificat, el *San Jorge del diputado*, que veuria en perill l'ascens a la tercera divisió.

<http://www.taronjadigital.com>

notícies
humor - juegos
actualidad - chat
Informática - foro
guia comercial - etc...

TaronjaDigital.com

Revista digital independent de La Plana al Montsià

El Povet.com, líder

REDACCIÓ

OCAÑA P. UNIARTE 4

Chema, José, Borrell, Magán, Cholo i Alberto. Amés, Castilla, Raúl, Cerezo, Chiqui i Tonín.

POVET.COM 6

Manzano, Lucio, Chelete, Wallace i Merchán. Amés André, Edu i Txema.

PAVELLÓ

Pavelló El Carmén de Ocaña (Toledo)

ÀRBITRES

Israel Martínez Segovia de

Cuenca i Cubero Fernández de Guadalajara.

TARGETES

Totes grogues. Txema i Edu per part del Povet.com i Jaime Cristian i Alfredo per part del Fines Olesa.

GOLS

0-1, Wallace, min. 5
1-1, Tonín, min. 6
1-2, Edu, min. 7
1-3, Wallace, min. 12
2-3, Chiqui, min. 12
2-4, Lucio, min. 12
2-5, Txema, min. 13
3-5, Borell min. 25 (P)
4-5, Magán, min. 30

4-6, Edu, min. 33

El Povet.com no sols ha aconseguit avui una meritòria victòria, 4-6, davant de l'Ocaña Puertas Uriarte, amb el que suma ja vint partits sense conèixer la derrota, sinó que se situa com a líder de la taula classificatòria ja que el Foticos va ser vençut per 4 a 5 enfront de l'Ibi.

El Povet.com ha anat durant tot l'encontre per davant del marcador arribant a la segona meitat amb 2-5 oferint en ambdues parts un joc ja propi

del play-off amb dos equips corretjosos que rondaven constantment les porteries.

Com era lògic, l'Ocaña va intentar reaccionar a la segona part i encara que amb el gol del penal inexistent de Borrell pareixia que els manxecs volien fer seu el partit, el Povet.com amb definició i claredat d'idees davant del marc manxec, van saber imposar la seua autoritat a la pista i, el més important, en el marcador on el gol d'Edu va posar el definitiu 4-6.

La Veu de Benicarló
un regal per a tot l'any
subscriu-te !!!

CARLÓN
Méndez Núñez, 91
Telf. 47 35 44
BENICARLÓ
LA NOSTRA TELE

**CÒPIES DIGITALS DE FORMAT MENUT I DE PLÀNOLS
AMPLIACIONS I REDUCCIONS DE L'1% AL 400%
DIGITALITZACIÓ D'IMATGES**

**COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA**

**CÒPIES COLOR
LÀSER DIGITAL**

GRÈVOL

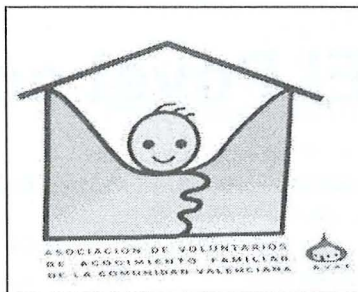
Lectures recomanades

Sant Blai, 2 - 12580 BENICARLÓ Tel.: 964 475698

Amb motiu de la XXI edició de la Mitja Marató Baix Maestrat que se celebrarà el dia 16 de juny, el Club Atletisme Carnes Ros convoca:

**II CONCURS DE REPRESENTACIÓ
PLÀSTICA DE LA MITJA MARATÓ**

“L'AVAF ajuda els menors que no poden estar amb les seues famílies biològiques”

Què és AVAF?

AVAF és l'Associació Valenciana d'Acolliment Familiar que es dedica a ajudar els menors que per diverses causes no poden estar amb les seues famílies biològiques.

Quines són les problemàtiques dels acollits?

De vegades provenen de famílies problemàtiques, desestructurades en gran mesura i amb un ritme de vida que no és l'apropiat per al menor. Però també hi ha casos en famílies “normals” que per una raó determinada no poden cuidar-lo adequadament i moltes vegades acudeixen a la Conselleria demanant la guarda del menor mentre ells solventen els seus problemes. Per exemple, una mare amb un xiquet que ha de ser operada i no té on deixar-lo o el d'una xica que es va quedar vídua amb problemes econòmics i mentals que va demanar ajuda i nosaltres tenim els fills amb una família mentre lluita per recuperar-se i trobar un treball. També tenim el cas d'una família transeünt, que evidentment no és el millor dels llocs per desenvolupar-se o el d'una mare amb un quocient baix, que estima el xiquet però no està ben preparada per cuidar-lo i el xiquet té un desenvolupament evolutiu per sota de la mitjana.

Penses que la nostra societat està culturalment preparada per acollir?

És una opinió personal però crec que no. Els valors occidentals no van en aquesta línia, ja que tenen resistència al canvi i amb un sentit de la possessió molt gran. El món de l'acolliment és un món on la persona ha de tindre clar que és un amor sense possessió tot i crear uns llaços afectius amb el xiquet. Però a la vegada has d'estar preparat per dir-li adéu. Aprendre a perdre no se'ns ensenya, es fa just el contrari en aquesta societat competitiva on has de guanyar. La gent et diu que no saben si podran suportar apartar-se d'un infant al que li has agafat afecte, ja que comporta una part de patiment. És allò de “més val plorar per haver estimat que plorar per no haver-ho fet mai”. El que és important és el que li has donat al xiquet, en el món de l'acolliment la casa és un refugi on la gent entra i surt, enriquint-se mútuament.

I el món oriental és més obert a l'acolliment?

Ací tenim el ‘sí’ o el ‘no’, i no em digues res que no siga blanc o negre. Les circumstàncies vitals no se solventen així. El món oriental té una filosofia més preparada. Per exemple el budisme de

Dalai Lama té una visió més oberta de donar gràcies pel que tens, viure el present i una filosofia més preparada per al canvi. De fet defensen que la vida és canvi i que quan aplega, si s'assumeix, el nivell de patiment baixa. Són més altruistes, solidaris i donats a donar felicitat als altres per a ser ells més feliços, uns valors que ací no tenim. Pensem que la felicitat depén de mi, de mi i de mi.

Les noves generacions de xiquets estan més oberts a aquesta mentalitat? Són ells l'esperança?

Pensem i lluitem perquè la societat canvie els valors i els inculque. Et puc dir que els xiquets biològics de les famílies acollidores pateixen un canvi de valor, perquè han d'aprendre a compartir el seu món, els seus joguets, roba i deixar de ser el príncep de la casa. Això genera un canvi de perspectiva de les coses, aprenen altres realitats i a valorar el que tenen. La LOGSE pretenia una educació en valors que encara es manté. Ara anem pel camí, molts col·legis treballen el dia de la solidaritat, etc... quan fa anys sols estava el dia del Domund i poc més. Opino que tenim en contra la televisió, la societat competitiva en la qual ens

movem, el materialisme i la nostra rigidesa mental.

Si algú es troba en aquesta situació o necessitat on pot acudir?

A Benicarló poden trucar-nos al 964.244.449 i estem pendants d'aconseguir en breu un local o despatxet ací per poder atendre la gent. Volem iniciar també un curs de formació a Benicarló si hi ha prou volum de gent interessada. Ara per ara les famílies acollidores per a formar-se o informar-se se n'han d'anar a Castelló i això encara frena molt.

A qui creus que hem d'entrevistar?

Entrevistaria a qualsevol família acollidora. A Benicarló en tenim sis i són molt especials perquè han canviat la seua vida per una causa tan justa com aquesta. S'apliquen allò de Gandhi que “si vols que alguna cosa canvie al món, tu has de ser el canvi”. Són exemple de solidaritat, altruisme i flexibilitat mental i serien molt interessants d'entrevistar.

C. Cerdà

Nascuda l'any 1969. És psicòloga i treballa a l'Associació de Voluntaris d'Acolliment Familiar de la Comunitat Valenciana.